

วารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี

ปีที่ 12

ฉบับที่ 5

SRIPATUM CHONBURI JOURNAL

ISSN 1686-5715

<http://www.east.spu.ac.th/journal/>

วารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี

SRIPATUM CHONBURI JOURNAL

ปีที่ 12 ฉบับที่ 5 เดือนกรกฎาคม 2559 ISSN 1686-5715

เจ้าของ

มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
79 หมู่ 1 ถนนบางนา-ตราด อ.เมือง จ.ชลบุรี 20000
โทร. 0 3874 3690-9
โทรสาร 0 3874 3700

ฝ่ายอิเล็กทรอนิกส์

อาจารย์อดิศักดิ์ ภูัญกลาง

ฝ่ายธุรการ

นางสาวรัศมีพร พวงพงษ์

ฝ่ายพิสูจน์อักษร

อาจารย์นพวรรณ ยุติธรรม

นางสาวรัตนา เอมสถิตย์

นายพิชญา ทองอยู่เย็น

Mrs.Hope Christina H. Deita

ที่ปรึกษา

รองอธิการบดี

บรรณาธิการบริหาร

ดร. บุญบา ชัยจินดา

หัวหน้ากองบรรณาธิการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ธนวิวิธ วิเชียรพันธ์

กองบรรณาธิการ

ศาสตราจารย์ ดร. อองอาจ นัยพัฒน์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์เขาวนารถ พันธุ์เพ็ง
มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
ดร. ภูวดล บัววงพดู
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
ดร. กิตติศักดิ์ แป้นงาม
กระทรวงศึกษาธิการ
อาจารย์ชาติรี วงษ์แก้ว
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
ธนบุรี

พิมพ์ที่

สำนักพิมพ์ วังอักษร
เลขที่ 69/3 ถ.อรุณอมรินทร์ แขวงวัดอรุณ
เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพฯ 10600

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นแหล่งเผยแพร่บทความทางวิชาการ และผลงานวิจัยด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ในสาขาวิชาการศึกษา กฎหมายและการปกครอง บริหารธุรกิจ การบัญชี ศิลปศาสตร์ สื่อสารมวลชน รวมถึงเทคโนโลยีเพื่อสังคมของอาจารย์ บุคลากรและนักศึกษา ทั้งในและนอกสถาบัน
2. เพื่อเป็นเครือข่ายแลกเปลี่ยนผลงานทางวิชาการระหว่างคณะ ทั้งในและนอกสถาบัน
3. เพื่อประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยในด้านคุณภาพทางวิชาการตามระบบประกันคุณภาพทางการศึกษา

ฝ่ายศิลปกรรม

นายธีระ แสงศิริสาขันธ์กุล

ฝ่ายเผยแพร่

นางสาวนริษา ภูสามารถ

กำหนดออก

ปีละ 4 ฉบับ (มกราคม-มีนาคม, เมษายน-มิถุนายน, กรกฎาคม-กันยายน และ ตุลาคม-ธันวาคม)

สำนักงาน

สำนักวิจัยและวิทยบริการ

มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

โทรศัพท์ 0 3874 3690-9 ต่อ 2506

โทรสาร 0 3874 3700

e-Mail: research@east.spu.ac.th

ข้อเขียนที่ปรากฏในวารสารฉบับนี้ เป็นลิขสิทธิ์เฉพาะส่วนตัวของผู้เขียน
ซึ่งต้องรับผิดชอบต่อผลทางกฎหมายที่อาจเกิดขึ้นได้ ไม่มีผลต่อกองบรรณาธิการ

ผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรอง (peer reviewers)

1. ศาสตราจารย์ ดร. ชุตินา	สังจรรย์	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช
2. ศาสตราจารย์ พล.ต.ต.หญิง ดร. นัยนา	เกิดวิชัย	โรงเรียนนายร้อยตำรวจสามพราน นครปฐม
3. ศาสตราจารย์สุชาติ	เถาทอง	มหาวิทยาลัยบูรพา
4. ศาสตราจารย์ ดร. อองอาจ	นัยพัฒน์	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
5. รองศาสตราจารย์ ดร. ครรชิต	มาลัยวงศ์ ราชบัณฑิต	ราชบัณฑิตยสถาน
6. รองศาสตราจารย์ ดร. ชชาติชาย	อิสรัมย์	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
7. รองศาสตราจารย์ ดร. น้ำทิพย์	วิภาวิน	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช
8. รองศาสตราจารย์ ดร. จรัสดาว	อินทรทัศน์	นักวิชาการอิสระ
9. รองศาสตราจารย์ ดร. ภูมิ	โชคเหมาะ	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
10. รองศาสตราจารย์ ดร. ศรีวรรณ	ยอดนิล	มหาวิทยาลัยบูรพา
11. รองศาสตราจารย์ ดร. สุพจน์	บุญพิเศษ	มหาวิทยาลัยบูรพา
12. รองศาสตราจารย์ระเบียบ	สุภาวี	มหาวิทยาลัยศิลปากร
13. รองศาสตราจารย์ถัดดา	ศุขปรีดี	มหาวิทยาลัยบูรพา
14. รองศาสตราจารย์วามี	ฐานวงค์สานติ	มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
15. รองศาสตราจารย์กาญจนา	มณีแสง	มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
16. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กาญจนา	มีศิลป์วิภัย	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
17. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จิราพร	ระโหฐาน	มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
18. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ระพีพร	ศรีจำปา	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
19. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. รัชฎาวรรณ	นันทวล	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
20. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิไล	เอื้อปิยฉัตร	มหาวิทยาลัยบูรพา
21. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิภาวี	หัตถกรรม	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
22. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิริลักษณ์	อุสาหะ	มหาวิทยาลัยบูรพา
23. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สัมพันธ์	จันทร์ดี	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
24. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุเทพ	อุสาหะ	มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
25. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุรัชย์	สุขสกุลชัย	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
26. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุวรรณิ	ยหะกร	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช
27. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อนุพงษ์	อินฟ้าแสง	มหาวิทยาลัยธนบุรี
28. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อติสา	ทรงศรีวิทยา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
29. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เอกวิทย์	มณีธร	มหาวิทยาลัยบูรพา
30. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุริมาศ	สุขกสิ	มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
31. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พรสวรรค์	ศิริศาสนันท์	มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

32. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จิรพงษ์	จันทร์งาม	มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
33. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชันยวิช	วิเชียรพันธ์	มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
34. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดวงกมล	อุ้นจิตติ	มหาวิทยาลัยบูรพา
35. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อารีย์	รังสิโยภาส	นักวิชาการอิสระ
36. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เขวณารถ	พันธุ์เพ็ง	มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
37. ดร. ทนงศักดิ์	ไสวจัสมณฑกุล	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
38. ดร. ธนรัช	ทัฬหมงคล	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
39. ดร. บวรวิทย์	เป็เรืองวงศ์	ศาลแพ่งกรุงเทพใต้
40. ดร. ปารีชาติ	คุณปลื้ม	มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
41. ดร. ศศิวุฒดี	วงษ์มณฑา	มหาวิทยาลัยบูรพา
42. ดร. เศรษฐชัย	ชัยสนิท	มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
43. ดร. สิรินคร	สินจินดาวงศ์	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
44. ดร. สุจินดา	ขจรรุ่งศิลป์	สถาบันอาศรมศิลป์
45. ดร. ภูวดล	บัวบางพลู	มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
46. ดร. กิตติศักดิ์	เป็นงาม	กระทรวงศึกษาธิการ
47. ดร. ชันยา	พิทยาพิทักษ์	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
48. ดร. นริศ	สวัสดิ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บทบรรณาธิการ

ในปีพุทธศักราช 2513 มหาวิทยาลัยศรีปทุมได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานนาม “ศรีปทุม” อันมีความหมายว่า “เป็นบ่อเกิดแห่งวิชาที่เบิกบาน เช่นดอกบัว” และหลังจากนั้นอีก 17 ปี ทบวงมหาวิทยาลัยได้อนุมัติให้มหาวิทยาลัยศรีปทุม เปิดดำเนินการอีกแห่งหนึ่งที่จังหวัดชลบุรี โดยได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากสมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารีฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ เสด็จเป็นองค์ประธานในการเปิดวิทยาเขตชลบุรี จากวันนั้นมาจนถึงปัจจุบัน มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี กำลังก้าวสู่การครบรอบก่อตั้งปีที่ 30 ดังนั้น กองบรรณาธิการวารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี จึงเห็นพ้องต้องกันว่าควรใช้วาระที่ดีนี้ในการจัดทำวารสารฉบับพิเศษขึ้น เพื่อเปิดโอกาสให้คณาจารย์ในมหาวิทยาลัยและคณาจารย์จากมหาวิทยาลัยในเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการได้นำผลงานย้อนหลังที่ยังมิได้เผยแพร่ที่ใดมาก่อนมาเผยแพร่แก่สาธารณชน ในจำนวนผลงานรวม 30 บทความ ตามเลขมงคลครบรอบการก่อตั้งวิทยาเขตแห่งนี้ อย่างไรก็ตาม แม้วารสารฉบับนี้จะเป็นฉบับพิเศษครบรอบ 30 ปี ของสถาบัน แต่กระบวนการคัดกรองตรวจสอบคุณภาพของผลงานยังคงเข้มข้นเหมือนหรือมากกว่าเดิม ซึ่งวารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเป็นแหล่งเผยแพร่บทความทางวิชาการและผลงานวิจัยด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ในสาขาวิชาการศึกษา กฎหมายและการปกครอง บริหารธุรกิจ การบัญชี ศิลปศาสตร์ สื่อสารมวลชน รวมถึงเทคโนโลยีเพื่อสังคมของอาจารย์ บุคลากร และนักศึกษา ทั้งในและนอกสถาบัน และมีคุณภาพเพียงพอจะเป็นแหล่งเรียนรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านให้สามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ได้ด้วยตนเองสืบต่อไปตราบนานเท่านาน

ด้วยความปรารถนาดี

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชันยวิช วิเชียรพันธ์)

หัวหน้ากองบรรณาธิการ

สารบัญ

บทบรรณาธิการ

แฟน: สื่อกับการสร้างและธำรงรักษาอัตลักษณ์แฟนบอลผู้สูงอายุของสโมสรฟุตบอลชลบุรี

สราลี พุ่มกุมาร..... 1-11

ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการกระทำกิจกรรมบริการสังคมและสาธารณประโยชน์ตามประมวล

กฎหมายอาญา มาตรา 56(1)

รองศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร. ประทีป ทับอัตรานนท์..... 12-18

การปฏิบัติต่อคนต่างด้าวเข้าเมืองผิดกฎหมายตามหลักสิทธิมนุษยชน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สอาด หอมมณี..... 19-28

การศึกษาผลการดำเนินการผลิตรายการ Blind Date ในด้านการรับรู้ของผู้ชมรายการและ

การประเมินทัศนคติที่มีต่อคนตาบอดและการประเมินคุณภาพรายการด้านรูปแบบ เนื้อหา

และวิธีการนำเสนอ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ โชติรส ทิมพัฒน์พงษ์..... 29-39

การพัฒนากฎหมายเกี่ยวกับการขนส่งทางทะเลของประเทศไทยภายใต้ความตกลงว่าด้วยการขนส่ง

ทางทะเลอาเซียน-จีน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อนันต์ เพียรวัฒนะกุลชัย..... 40-51

ผลการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขต

ชลบุรี โดยใช้บทบรรณาธิการในหนังสือพิมพ์เป็นสื่อ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธนาพร ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา..... 52-58

การศึกษาและพัฒนาศูนย์การเรียนการสอนนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ดร. ชัยวัฒน์ ประสงค์สร้าง..... 59-66

ข้อสังเกตการบังคับใช้พระราชบัญญัติอนุญาตตุลาการ พ.ศ. 2545

ดร. บวรวิทย์ เปื้องวงค์..... 67-72

การศึกษาสภาพปัญหา โอกาส กลยุทธ์ทางการตลาดและการสื่อสารของผลิตภัณฑ์ OTOP

ดร. ปรียา รินรัตนกร..... 73-83

สารบัญ (ต่อ)

ปฏิบัติการสื่อสารในการสร้างแบรนด์ให้โดดเด่น มีคุณค่า เข้าถึงทุกกลุ่มเป้าหมาย
เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางการตลาดและสื่อสารองค์กร

ดร. พงษ์ ใจชายสุขกิจ	84-94
แนวทางในการกำกับดูแลกิจการในธุรกิจการบิน	
ดร. นพพร บัวอินทร์	95-104
งานสร้างสรรค์อินเทอร์เน็ตที่มีเดียในรูปแบบงานอินสตอลเลชัน โดยแรงบันดาลใจ จากประสบการณ์ด้านสังคมและวัฒนธรรม กรณีศึกษา ผลงานชุดพูดจากายาคอกไม้	
ดร. อติเทพ แจ่มนาลาว	105-114
การวิเคราะห์ห้วงค์ประกอบร่วมแนวทางดำเนินการสอนวิชาเศรษฐศาสตร์ทั่วไป	
ศุภศิวิ สุวรรณเกษร	115-124
การจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์	
ปภาดา ประมาณพล	125-135
ควบคุมความเร็วรอบของสตีปิ้งมอเตอร์โดยใช้โปรแกรมแล็บวิว	
กัจจ ใจตรง	136-143
การสอนดนตรีสำหรับเด็กออทิสติกตามแนวคิดของออร์ฟ	
รัชกฤษ คงพินิจบวร	144-152
การสื่อสารการตลาดสำหรับสินค้าชุมชน	
ณัฐกานต์ บุญอยู่	153-162
ปัจจัยสำคัญที่เป็นหลักในการออกแบบและพัฒนาเกมเพื่อการศึกษา	
พรพิพัฒน์ หงษ์ไทย	163-169
แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนรอบโรงไฟฟ้าบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา	
ฐมจารี ปาลอภิไทร	170-180
การออกแบบตัวละครพื้นฐานสำหรับเด็ก	
ทิพย์สุดคุณธ์ เพชรโอภาส	181-189
การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพระบบปรับอากาศรถยนต์: กรณี อีวาพอเรเตอร์อุดตัน	
จิรวรัตน์ กรุณา	190-196

สารบัญ (ต่อ)

การนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนโดยนำตนเองบนเว็บแบบมัลติมีเดียด้วยเทคโนโลยียูทูป
เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล

ชเนศ รัตนอุบล	197-206
การศึกษาความพึงพอใจของพนักงานที่ใช้แอปพลิเคชัน สั่งสินค้าผ่านทางโทรศัพท์มือถือ: กรณีศึกษา ร้าน โซล จังหวัดชลบุรี	
ธีรศักดิ์ คำแก้ว	207-214
นักเรียน “เรียนรู้วิธีการเรียนรู้”, ครู “เรียนรู้วิธีการเป็นผู้สนับสนุนกระบวนการเรียนรู้”	
นุศรินทร์ นุเสณ	215-221
ความขัดแย้งด้านที่ดินพื้นที่ตำบลละมอ อำเภอนาโยง จังหวัดตรัง	
วิวัฒน์ ฤทธิมา	222-230
ระบบการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ออนไลน์ผ่าน Web-based เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ ตามทฤษฎี Constructionism	
มิชัย จันทรโพธิ์	231-242
ความต้องการจำเป็นของการจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 1 กรุงเทพมหานคร	
วิชัย ลิขิตพรักษ์	243-254
ศาสตร์และศิลป์แห่งการผสมผสานเพื่อพัฒนามนุษย์ให้มีความสมบูรณ์	
พินทิพย์พา สัจวาลย์	255-262
ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตสาขาวิชาการจัดการ (หลักสูตร 4 ปีเทียบโอน) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี: กรณีศึกษา ผู้ที่ทำงานในนิคมอุตสาหกรรมในเขตจังหวัดชลบุรี ที่มีวุฒิการศึกษาระดับ ปวส.	
ภรณ์รัฐ กุดตะนันท์	263-270
ภาวะเศรษฐกิจของประเทศกัมพูชาและการค้าชายแดนไทยกัมพูชา	
พลกฤษณ์ ไพรสานท์วิชกุล	271-280

สารบัญ (ต่อ)

ส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อความต้องการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในภาคตะวันออก

ธีรุตย์ กนกธร..... 281-289

การสอนดนตรีสำหรับเด็กออทิสติกตามแนวคิดของออร์ฟ*

MUSIC INSTRUCTION FOR AUTISTIC CHILDREN

ON THE CONCEPT OF ORFF

รัชกฤษ คงพินิจบวร**

Ratchakrit Kongpinitbovorn

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ 1) เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนดนตรีสำหรับเด็กออทิสติก 2) เพื่อศึกษาปัญหาพฤติกรรมและแนวทางแก้ปัญหาในการสอนดนตรีสำหรับเด็กออทิสติก เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนจากศูนย์วิจัยการศึกษาเพื่อเด็กที่ต้องการความช่วยเหลือพิเศษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 10 คน เก็บข้อมูลโดยใช้การสังเกตแบบมีส่วนร่วม การจัดทำแผนกิจกรรมและสื่อการสอน พบว่า

1. การพัฒนารูปแบบการสอนดนตรีและสื่อประกอบการสอน ผู้วิจัยมุ่งเป้าหมายไปที่พัฒนาการทางดนตรีของเด็ก โดยนำวิธีการของออร์ฟมาประยุกต์ใช้ในกิจกรรมดนตรี ใช้กิจกรรมการร้องเพลงและการเล่นเครื่องดนตรี โดยมีระนาดออร์ฟเป็นหลัก มีการเรียบเรียงโน้ตเพลงให้เหมาะสมกับเด็กแต่ละคนจากง่ายไปยาก ตลอดจนการแสดงดนตรีร่วมกับเด็กปกติ การจัดทำโน้ตเพลงแบบพิเศษโดยใช้ตัวอักษรไทย อักษรสากล คำโน้ตสากล แยกสีของโน้ตให้มีความแตกต่างของแนวดนตรีที่ชัดเจนเพื่อให้เด็กสามารถอ่านโน้ตได้ ตลอดจนการจัดทำดนตรีประกอบ (backing track) เพื่อให้เด็กเห็นภาพรวมทั้งหมดของบทเพลง ซึ่งผู้วิจัยได้คัดเลือกเพลงที่เด็กสามารถจดจำได้ง่าย มาเรียบเรียงใหม่ จำนวน 11 บทเพลง

2. ด้านปัญหาพฤติกรรมและแนวทางการแก้ปัญหาในการสอนดนตรีสำหรับเด็กออทิสติก พบปัญหาในชั้นเรียน เช่น การไม่สนใจฟังครูผู้สอน เหม่อลอย การพูดคุยเสียงดัง เล่นหยอกล้อกัน ต้องการหยิบจับอุปกรณ์

* งานวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนจาก โครงการ “กตัญญู อินโนเวชั่น ครั้งที่ 2” ภายใต้หัวข้อ โครงการสนับสนุนทุนเพื่อพัฒนา นวัตกรรมด้านการเรียนการสอน (learning and teaching innovation grants program) โดยบริษัท วลัย-วิโรจน์ (2553) จำกัด และการสนับสนุนจากโครงการการศึกษาพิเศษ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

** อาจารย์ประจำศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ต่าง ๆ โดยไม่ได้รับอนุญาต เป็นต้น ผู้วิจัยแก้ปัญหาโดยการเตรียมห้องเรียน เตรียมแผนการสอน สื่อการสอน อุปกรณ์ และทำข้อตกลงในการเรียน

คำสำคัญ: การสอนดนตรี, เต็กอพิสติก, คาร์ล ออร์ฟ

ABSTRACT

The aims of the research were: 1) to develop a music instruction model for autistic children, and 2) to study the behavioral problems and the ways to solve problems in teaching music to autistic children by using qualitative research methods. The research methodology is composed of 10 students in the third-fifth grade of the Educational Research Center for Children with Special Needs at Kasetsart University Laboratory School. Participant observation, lesson plans, and teaching materials were used to collect data. The research findings are as follows:

1. The development of music instruction model and teaching materials: A researcher focused on the music development of children based on Orff approach applied in musical activities, that is, singing and playing musical instruments, especially, Orff xylophone. Arranging simple and complicated notes to fit each autistic child, performing music with non - autistic children, using special notes written with Thai alphabet, universal alphabet, universal note value and different note color to identify musical genres clearly were used to allow children to read notes. Backing track was provided for autistic children to understand an overview of all songs. There were 11 rearranged songs. The easy - to - remember songs were chosen by a researcher.

2. The behavior problems and ways to solve problems in teaching music to autistic children: The problems found in classrooms, that is, the autistic children have trouble paying attention to instruction, are absent-minded, chat loudly, tease each other, want to touch and take stuff without permission, and etc. Preparing the classroom, lesson plans, instructional media, teaching materials, and learning agreements were used to solve problems mentioned above.

Keywords: music instruction, autistic children, Carl Orff.

บทนำ

โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้คำนึงถึงการจัดการศึกษาเพื่อสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล จึงจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่ต้องการความช่วยเหลือพิเศษ แบ่งเป็น 3 โครงการ ได้แก่ โครงการการศึกษาพิเศษ 1 จัดสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โครงการการศึกษาพิเศษ 2 จัด

สำหรับนักเรียนออทิสติก และ โครงการการศึกษาพิเศษ 3 จัดสำหรับนักเรียนที่มีวุฒิภาวะไม่สมวัย โดยจัดตั้งเป็น ศูนย์วิจัยการศึกษาเพื่อเด็กที่ต้องการความช่วยเหลือพิเศษ

เด็กออทิสติกจัดเป็นเด็กพิเศษที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ซึ่งเกิดจากความผิดปกติของสมอง เด็กจะมีพัฒนาการล่าช้าหรือถดถอย ทำให้มีพัฒนาการไม่เป็นไปตามเกณฑ์อย่างเด็กปกติทั่วไป ลักษณะโดยทั่วไปของเด็กออทิสติก ได้แก่ การมีโลกของตนเอง การใช้คำพูด / คำถามซ้ำ ๆ รวมถึงตอบเองโดยไม่ต้องการคำตอบจากผู้ถูกถาม การไม่สบตากับผู้อื่น โดยตรง เป็นต้น (เพ็ญแข ลิ้มศิลา, 2545)

อย่างไรก็ตาม เด็กออทิสติกเป็นส่วนหนึ่งของสังคม เป็นหน้าที่ที่สังคมจะต้องให้การดูแล บำบัดรักษา ตลอดจนพัฒนาความสามารถที่มีตามศักยภาพของเด็ก หลายคนมีความสามารถ มีทักษะด้านภาษา ศิลปะ ดนตรี หรือคอมพิวเตอร์ในระดับอัจฉริยะ หากแต่ส่วนใหญ่ยังไม่ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนตามความสามารถที่มีอยู่ เนื่องจากสังคมมองว่าเป็นเด็กไร้ความสามารถ ดังนั้น เด็กออทิสติกจึงควรได้รับการศึกษาเช่นเดียวกับเด็กปกติ โดยอาจมีความแตกต่างกันในหลักการและวิธีการจัดการเรียนการสอนบางประการ (รัชกฤษ คงพินิจบรร, 2553, หน้า 125-140)

การสอนดนตรีให้กับเด็กออทิสติกที่มีพฤติกรรมแตกต่างกันนั้น จำเป็นต้องมีวิธีการสอนที่เหมาะสมกับสภาพและวิธีการเรียนรู้ของเด็ก เด็กออทิสติกที่สามารถฝึกฝนทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีได้นั้นเป็นกลุ่มที่มีอาการน้อยและอาการปานกลาง วิธีการสอนดนตรีที่ใช้กับเด็กปกติทั่วไปจึงไม่สามารถนำมาใช้ได้ อีกทั้งในการสอนยังจะต้องมีแผนการบำบัดด้วยดนตรี (music therapy) เพื่อเสริมด้านพฤติกรรมให้แก่เด็กควบคู่กันไปด้วย

ในการสอนดนตรีสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องดังกล่าว จะช่วยให้เด็กมีพัฒนาการทางด้านอารมณ์ การรับรู้เรื่องความสวยงาม ความละเอียดอ่อนของอารมณ์ ความมีสุนทรียภาพ และความซาบซึ้ง ซึ่งไม่มีวิชาอื่นใดทำให้เกิดสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ได้ ดังนั้น เด็กที่มีความบกพร่องจึงควรได้รับการศึกษาด้านดนตรีเช่นเดียวกับเด็กปกติ โดยอาจมีความแตกต่างกันในหลักการและวิธีการจัดการเรียนการสอนบางประการ ทั้งนี้เพื่อความเหมาะสมกับผู้เรียนที่มีความบกพร่องต่าง ๆ ได้แก่ การพูด อารมณ์ และการเรียนรู้

รูปแบบการสอนดนตรีของคาร์ล ออร์ฟ มีความยืดหยุ่น เหมาะกับการทำกิจกรรมดนตรีสำหรับเด็กเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะระนาดออร์ฟที่สามารถถอดรางได้ สามารถลดจำนวนตัวโน้ตลงและใช้น้ตเท่าที่จำเป็น ส่งผลให้เด็กไม่กลัวการเล่นดนตรีเพราะรู้สึกว่าการเล่นง่าย วิธีการของออร์ฟคือ การให้ผู้เรียนมีโอกาสสำรวจและทดลองสิ่งต่าง ๆ ทางด้านดนตรี โดยใช้การพูด การร้อง การเคลื่อนไหว และการใช้ความคิดสร้างสรรค์เป็นลักษณะที่สำคัญที่สุด ดังนั้น การสำรวจสิ่งต่าง ๆ รอบ ๆ ตัวเพื่อนำมาใช้ในการสร้างสรรค์จัดว่าเป็นกุญแจสำคัญของวิธีการนี้ (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2541, หน้า 138-139)

วิธีการของออร์ฟเป็นการสอนดนตรีที่ค้ำนึ่งและสอดคล้องกับพัฒนาการของเด็ก ซึ่งเป็นการสอนดนตรีผ่านการลงมือกระทำอย่างมีชีวิตชีวา สร้างสรรค์ และการมีปฏิสัมพันธ์กับวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เน้นกระบวนการ

ให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติ เด็กจะได้รับรู้ถึงความรู้สึกของสิ่งที่เขาได้ลงมือกระทำ ภาพที่อยู่ในใจ รวมถึงข้อมูลต่าง ๆ จะถูกสะสมไว้และสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในเวลาต่อมา (ต้องจิตต์ จิตติ, 2547, หน้า 2) การสอนดนตรีสำหรับเด็กตามแนวคิดของออร์ฟนั้นตั้งอยู่บนพื้นฐานความเข้าใจในพัฒนาการของเด็ก โดยวางแผนการสอนเป็นลำดับขั้นตอนต่อเนื่องกัน เริ่มจากความรู้ง่าย ๆ แล้วสอนต่อเนื่องจนไปสู่สิ่งที่ซับซ้อนที่สุด โดยใช้ประสบการณ์ของตัวเองเป็นอุปกรณ์การสอนดนตรี (ธวัชชัย นาควงษ์, 2542, หน้า 100)

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำรูปแบบและแนวทางของคาร์ล ออร์ฟ มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนารูปแบบการสอนดนตรีในชั้นเรียน เพื่อที่จะพัฒนาศักยภาพทางดนตรีให้กับเด็กออทิสติกในด้านอารมณ์ สังคม และสติปัญญาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนดนตรีสำหรับเด็กออทิสติก
2. เพื่อศึกษาปัญหาพฤติกรรมและแนวทางการแก้ปัญหาในการสอนดนตรีสำหรับเด็กออทิสติก

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนจากโครงการการศึกษาพิเศษ กลุ่ม พ.2 (ออทิสติก) ชั้นประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 10 คน ประกอบด้วยกลุ่มที่ 1 นักเรียนมีระดับสติปัญญาอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยถึงเหนือเกณฑ์เฉลี่ย กลุ่มที่ 2 นักเรียนมีระดับสติปัญญาต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ย และกลุ่มที่ 3 นักเรียนมีระดับสติปัญญาบกพร่องขั้นรุนแรง โดยใช้ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลระหว่างวันที่ 15 มีนาคม 2556 ถึง 28 กุมภาพันธ์ 2557

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. แผนกิจกรรมดนตรีจำนวน 5 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมร้องเพลงกับคาราโอเกะ กิจกรรมร้องเพลงกับดนตรีสด กิจกรรมดนตรีระนาดออร์ฟ กิจกรรมวงระนาดออร์ฟ และกิจกรรมฝึกซ้อมกับรุ่นพี่
2. สื่อโน้ตเพลงและบทเพลงประกอบการสอนซึ่งเรียบเรียงสำหรับวงระนาดออร์ฟ จำนวน 11 เพลง ได้แก่ เพลง Lightly Row เพลง Ode to Joy เพลง ABC Song เพลง Yankee Doodle เพลง Aura Lee เพลงแมงมุม เพลง Little Brown Jug เพลง Jingle Bell เพลงช้าง เพลงตาอินกับตานา และเพลงร่ำวางลอยกระทง
3. การสังเกตแบบมีส่วนร่วม (participant observation) ผู้วิจัยเป็นผู้สอน นำกิจกรรมดนตรี และเป็นผู้เล่นกีตาร์ โดยมีครูผู้ช่วย จำนวน 2 คน และนักเรียนปกติ จำนวน 5 คน ในการทำกิจกรรมร่วมกับเด็กออทิสติก
4. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบสังเกตพฤติกรรม คอมพิวเตอร์ดนตรี เครื่องดนตรี ได้แก่ ระนาดไม้หรือไซโลโฟน 3 ขนาด คือ โซปราโน อัลโต และเบส, เมโลเดียน, กลองคาสอง, ฉาบ, กลองใหญ่ และกีตาร์

ผลการวิจัย

1. รูปแบบการสอนดนตรีสำหรับเด็กออทิสติก พบว่า

1.1 ด้านรูปแบบในการสอนดนตรี ผู้วิจัยมุ่งเป้าหมายไปที่พัฒนาการทางดนตรีของเด็ก โดยไม่ได้ดำเนินกิจกรรมทางดนตรีตามรูปแบบของออร์ฟทั้งหมด เนื่องจากกลุ่มเด็กที่มาร่วมกิจกรรมมีความแตกต่างในด้านของร่างกาย อารมณ์ และสติปัญญา มาก จึงใช้การร้องเพลงและการเล่นเครื่องดนตรีโดยมีระนาดออร์ฟเป็นหลักการเรียบเรียงโน้ตเพลงให้เหมาะสมกับเด็กแต่ละคนจากง่ายไปยาก นำเครื่องดนตรีที่เด็กมีความถนัดหรือสนใจเข้ามาบรรเลงร่วมกันในวงดนตรี และมีการแสดงดนตรีร่วมกันกับเด็กปกติ

ดนตรีของออร์ฟนั้นทำความเข้าใจได้ง่าย ไม่มีรูปแบบที่ตายตัว การนำแนวทางต่าง ๆ มาปรับใช้ให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมไทย เพลงไทย จึงเป็นไปได้อย่างลงตัว ซึ่งเป้าหมายหลักของวิธีการสอนของออร์ฟ คือ การที่เด็กแสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์ด้วยการแต่งทำนองหรือจังหวะขึ้นใหม่ โดยการใช้โน้ตดนตรี 5 ตัวที่เรียกว่า เพนตาโตนิค (pentatonic) มีเสียงหลัก ๆ อยู่ 5 เสียง ซึ่งเป็นบันไดเสียงที่คนไทยคุ้นเคยเป็นอย่างดี เนื่องจากเพลงไทยเดิมส่วนใหญ่จะใช้โน้ตจากบันไดเสียงเพนตาโตนิคมาประพันธ์ทำนอง ทำให้เอื้อต่อการนำไปบรรเลงในรูปแบบของการใช้คีตปฏิบัติ (improvisation) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยการจัดการจัดการเรียนรู้ นาฏศิลป์โดยใช้แนวทางของคาร์ล ออร์ฟ เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของวัชร จารุสาร (2551) ที่พบว่าคะแนนความคิดสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

1.2 ด้านรูปแบบของสื่อและบทเพลงประกอบการสอน จากการทำกิจกรรมพบว่าเด็กไม่นิยมอ่านโน้ตซึ่งเป็นสัญลักษณ์ทางดนตรีที่ต้องใช้เวลาในการทำความเข้าใจเพื่อให้เกิดการจดจำ หากให้อ่านโน้ตสากลเด็กส่วนใหญ่จะแปลงมาเป็นอักษรที่ตนเองเข้าใจ เช่น ตัวเลข อักษรไทย เป็นต้น จากนั้นเด็กจะจดจำทำนองแล้วจึงเล่นเครื่องดนตรีจากความจำ สอดคล้องกับแนวทางของคาร์ล ออร์ฟ ทำให้การเล่นดนตรีไม่มีข้อจำกัดแต่อย่างใด อย่างไรก็ตาม ครูผู้สอนจำเป็นต้องมีการสื่อสารที่ตรงกันกับผู้เรียน ต้องมีสัญลักษณ์ที่ทำให้ทุกคนสามารถเข้าใจตรงกันและสามารถบรรเลงดนตรีร่วมกันได้ ผู้วิจัยจึงทำโน้ตเพลงแบบพิเศษขึ้นโดยใช้ตัวอักษรไทย ตัวอักษรสากล และคำโน้ตสากลร่วมกัน มีการแยกสีให้มีความชัดเจนของแต่ละแนวดนตรี ดังภาพที่ 1 จากการทดลองพบว่าเด็กสามารถเข้าใจได้

การแปลงโน้ตสากลให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจและการจดจำนั้น ยังคงสอดคล้องกับจังหวะโน้ตสากลไว้เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้ไปในเบื้องต้น มีคอร์ดสำหรับเครื่องดนตรีอื่น ๆ เด็กทุกคนจะมีโน้ตเพลงเป็นตัวหลักในการบรรเลงเพลง ซึ่งการแจกโน้ตเป็นแผ่น ๆ ให้เด็กออทิสติกแต่ละคนนั้นไม่เป็นผลดีเท่าที่ควร

ดนตรีประกอบเพลงจากเสียงสังเคราะห์ (midi) ดังภาพที่ 2 เป็นการสร้างเพลงตัวอย่างให้เด็กเห็นภาพรวมของบทเพลง ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์คิวเบส (Cubase) ในการสร้าง นอกจากนี้ยังสามารถตัดเสียงทำนอง

หลักและเสียงอื่น ๆ เพิ่มหรือลดความเร็วของจังหวะเพื่อใช้ในการฝึกซ้อม และการฝึกซ้อมกับดนตรีประกอบ (backing track) ยังช่วยในการฝึกเรื่องจังหวะที่สม่ำเสมอได้อีกด้วย

ภาพที่ 1 โน้ตเพลงพิเศษ

ภาพที่ 2 ดนตรีประกอบเพลงจากเสียงสังเคราะห์ (midi)

โน้ตเพลงประกอบการสอนในลักษณะของโน้ตสกอ์ที่แสดงภาพรวมของแนวดนตรีต่าง ๆ สำหรับใช้เป็นแนวทางให้ผู้สอน บทเพลงที่นำเสนอมีการนำไปทดลองใช้และประสบความสำเร็จด้วยดี อย่างไรก็ตามผู้ที่นำไปใช้ควรคำนึงถึงความสามารถของเด็กแต่ละคนเป็นสำคัญ โน้ตเพลงที่นำเสนอเป็นเพียงแนวทางหนึ่ง

เท่านั้น แนวทำนองที่สามารถปรับเปลี่ยนไปตามความสามารถของเด็กได้คือแนวเสียงประสาน ผู้สอนสามารถ ออกแบบให้มีความยากง่ายแตกต่างกันไปโดยใช้รูปแบบของจังหวะและทำนองที่เรียกว่า ออสตินาโต (Ostinato)

นอกจากนี้การออกแบบจังหวะกลองก็เป็นส่วนสำคัญ ผู้สอนสามารถออกแบบได้ตามความเหมาะสม บทเพลงที่ได้เรียบเรียงครั้งนี้มีจำนวน 11 บทเพลง จะมีทั้งเพลงทำนองสั้น ๆ ไปจนถึงเพลงที่มีทำนองยาว ซึ่งผู้สอน ได้คัดเลือกเพลงที่เด็กสามารถจดจำได้ง่าย ประกอบด้วยบทเพลงเรียงตามลำดับตามความยากง่าย ได้แก่ เพลง Lightly Row เพลง Ode to Joy เพลง ABC Song เพลง Yankee Doodle เพลง Aura Lee เพลงแมงมุม เพลง Little Brown Jug เพลง Jingle Bell เพลงช้าง เพลงตากับตานา และเพลงราวลอยกระทง

ช้าง

คำร้อง คุณหญิงฉิม ศิลปบรรเลง
ทำนอง พงษ์มาชา
เรียบเรียง รัชกฤษ คงพิริยบรร

Freely

ภาพที่ 3 โน้ตเพลงช้าง

2. ปัญหาพฤติกรรมและแนวทางการแก้ปัญหาในการสอนดนตรีสำหรับเด็กออทิสติก พบว่าปัญหาส่วนใหญ่เป็นปัญหาด้านพฤติกรรมทั่วไป เช่น การไม่สนใจฟังครูผู้สอน เหม่อลอย การพูดคุยเสียงดัง เล่นหยอกล้อกัน ต้องการหยิบจับอุปกรณ์ต่าง ๆ โดยไม่ได้รับอนุญาต การไม่รักษาเครื่องดนตรี ไม่สนใจคำห้ามปราม ปัญหาเหล่านี้มักทำให้ห้องเรียนดนตรีเกิดบรรยากาศที่วุ่นวายสับสน ยากที่จะควบคุมชั้นเรียนได้ การเตรียมตัวของผู้สอนนั้นเป็นสิ่งสำคัญมาก ผู้สอนจะต้องมีการจัดเตรียมสถานที่ให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรมดนตรี ควรมีองค์ประกอบดังนี้

- ด้านการเตรียมห้องเรียน ต้องไม่มีอุปกรณ์เครื่องดนตรีวางระเกะระกะ เพราะจะเป็นที่สนใจทดลอง หยิบจับ ทำให้การเริ่มทำกิจกรรมช้าลงและเสียเวลาในการจัดการกับเด็กมาก เครื่องดนตรีในห้องเรียนจึงควรมีเท่าที่จำเป็นต้องใช้เท่านั้น การอธิบายเรื่องโน้ตเพลงและการฝึกร้องเพลงนั้น ผู้สอนควรอธิบายสิ่งต่าง ๆ ให้เสร็จสิ้น

ในครั้งเดียวแล้วจึงให้เล่นเครื่องดนตรี การใช้เก้าอี้ควรวีฑาที่จำเป็นสำหรับผู้สอนนั่ง เนื่องจากเก้าอี้จะกลายเป็นอุปกรณ์การเล่นอย่างหนึ่ง ซึ่งเด็กจะนำมาซ้อนกันให้สูงและปีนขึ้นไปเล่นได้

- ด้านอุปกรณ์และสื่อการสอน ในการใช้คอมพิวเตอร์ดนตรีช่วยสอนโดยมากก็จะมีโปรแกรมคาราโอเกะสำหรับฝึกร้องเพลงที่เด็ก ๆ ชื่นชอบ แต่เนื่องจากเด็กให้ความสนใจมากเป็นพิเศษจึงมีร้านขายคอมพิวเตอร์และแข่งขันกันนำเสนอสิ่งที่ตนเองสนใจ ครูจะต้องเป็นผู้ควบคุมสถานการณ์ จัดลำดับให้เหมาะสม ไม่ให้ทะเลาะกัน ครูจะต้องไม่ให้อุปกรณ์ดนตรีจนกว่าจะอธิบายหรือทำกิจกรรมเสร็จสิ้นลง โดยเฉพาะไม่ระนาดออร์ฟี่ที่เมื่อเด็กได้รับก็จะลงมือเล่นทันทีโดยไม่สนใจสิ่งใด ทำให้เกิดปัญหาในการควบคุมชั้นเรียน

- บุคลิกภาพของครู ข้อตกลง การดักเตือน และการลงโทษ นับเป็นสิ่งที่ท้าทายมากสำหรับการสอนดนตรีให้กับเด็กออทิสติก นอกจากครูจะต้องมีความอดทนเป็นพิเศษแล้ว ยังต้องมีการจัดระบบการเรียนในห้องเรียนอย่างเป็นขั้นเป็นตอนอีกด้วย ครูส่วนใหญ่จะเห็นว่าเด็กที่มาเรียนเป็นเด็กไม่ปกติ ก็จะอนุโลมในการใช้กฎเกณฑ์การลงโทษต่าง ๆ อาจทำให้เกิดปัญหาได้เช่นกัน ความมีจิตใจดีมีความเมตตาเป็นสิ่งดี แต่ก็ไม่ควรลืมว่ากำลังฝึกเด็กให้เกิดพัฒนาการเพื่อการอยู่ร่วมกันกับคนปกติ การวางตัวของครูควรมีทางสายกลางคือ ไม่ควรใจดีจนทำให้เด็กไม่เชื่อฟัง ไม่สนใจกิจกรรมจนส่งผลเสียต่อการฝึกซ้อม และในทางกลับกันก็ไม่ควรดุไปเสียทุกอย่างจะทำให้เด็กรู้สึกหวาดกลัวจนไม่ยอมมาร่วมกิจกรรมอีก การดักเตือนจะต้องมาพร้อมกับเหตุผลเสมอ เพื่อให้เด็กยอมรับและลดพฤติกรรมลง ในกรณีที่เด็กเกิดปัญหาด้านอารมณ์ ไม่ว่าจะมาจากการถูกแกล้งจากเพื่อน หรือไม่พอใจคำพูดของครู ควรจะแยกเด็กออกจากสถานที่ฝึกซ้อมเพื่อให้ได้สงบสติอารมณ์เสียก่อน ดังนั้น ในห้องเรียนควรมีผู้ช่วย 1-2 คน เมื่อมีเด็กออทิสติกอยู่ร่วมกันจำนวนมาก

อภิปรายผล

รูปแบบการสอนดนตรีโดยการนำแนวคิดของออร์ฟี่มาประยุกต์ใช้และการจัดการปัญหาในการสอนดนตรีของเด็กออทิสติกนั้นมีความเหมาะสม ประเมินผลได้จากการแสดงดนตรีในงานประจำปี เวทีวิชาการของโรงเรียน

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการประเมินผลในรูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพในด้านพัฒนาการด้านทักษะดนตรีในการวิจัยครั้งต่อไป

บรรณานุกรม

- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2541). *จิตวิทยาการสอนดนตรี*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2544). *พฤติกรรมกรรมการสอนดนตรี (พิมพ์ครั้งที่ 3)*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ต้องจิตต์ จิตติ. (2547). *การพัฒนาความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์กิจกรรมดนตรีตามแนวคาร์ล ออร์ฟ*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา ปฐมวัย, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รัชชชัย นาควงษ์. (2542). *การสอนดนตรีสำหรับเด็กตามแนวของคาร์ล ออร์ฟ*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาศิลปะ นิเทศ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เพ็ญแข ลิ้มศิลา. (2545). *ออทิสซึมในประเทศไทย: จากตำราสู่ประสบการณ์*. ใน *เอกสารประกอบการประชุมวิชาการระดับชาติ เรื่อง ครู หมอ พ่อแม่: มิติแห่งการพัฒนาศักยภาพบุคคลออทิสติก*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- รัชกฤษ คงพินิจาวร. (2553). *การสอนดนตรีสำหรับเด็กออทิสติก*. ใน *ปริทัศน์งานวิจัย เล่ม 3* (หน้า 125-140). กรุงเทพฯ: โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วัชร จารุสาร. (2551). *การพัฒนาการจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์โดยใช้แนวทางของคาร์ล ออร์ฟ เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ปัญญา เขียวชาลว เบิกบาน คุณธรรม

มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี SRIPATUM UNIVERSITY CHONBURI CAMPUS

79 หมู่ 1 ถนนบางนา-ตราด อ.เมือง จ.ชลบุรี 20000 โทร. 0-3874-3690-9 โทรสาร 0-3874-3700

www.east.spu.ac.th
e-mail : spuc@east.spu.ac.th